

РЕШЕНИЕ

№ 559

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4698** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 195б, ал. 1 и 2 и чл. 194, ал. 1, т. 1, б. "а" от Закона за водите (ЗВ).

Делото е образувано по жалба от "Напоителни системи" ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от изпълнителния директор А. М., чрез юрк. П. против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 37/27.04.2023 г., издаден от директора на Б. дирекция "И. район" (БД И.), с който по отношение на жалбоподателя е установено задължение в размер на 96 204, 93 лева (главница) и дължимата лихва в размер на 12 095,90лв. за периода на забава от 16.02.2022г. до 27.04.2023г., както и законната лихва до окончателното погасяване на главницата от датата, следваща датата на издаване на АУПДВ, представляващо такси за разрешено право за водовземане от повърхностни води, съгласно разрешително № 0752/14.10.2005г., продължено с Решение №186/04.07.2012г., издадени от министъра на околната среда и водите за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. от воден обект - язовир "К.", изграден на река Т., изчислена съгласно чл. 3, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 1 и ал.3, чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1, т. 3 и ал.3 т.1 от Тарифата за таксите за водовземане, ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2016 г. /обн. ДВ бр. 2 от 06.01.2017 г., в сила от 01.01.2017 г.

Иска се отмяна на оспорения административен акт като незаконосъобразен и издаден в противоречие с процесуалния и материалния закон, без да се посочват конкретни нарушения. Изтъква се липса на мотиви, проверка извършена без присъствието на представител на дружеството и без да е дадена възможност да се запознае с констатациите от нея.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. Представя молба, с която поддържа жалбата, сочи че няма доказателствени искания и претендира разноски.

Ответната страна, представя писмено становище по същество на делото, в което оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Не се заявява претенция за разноски.

Съдът, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

"Напоителни системи" ЕАД, ЕИК[ЕИК] е титуляр на Разрешително за водоползване № 0752/14.10.2005 г. /л. 27-29 от делото/, продължено с Решение № 186/04.07.2012 г. /л. 30-32 от делото/, издадено от Министъра на околната среда и водите, за правото за водовземане от повърхностни води, с краен срок на действие 14.10.2021г. от язовир "К.", с цел напояване, изграден на река Т..

С писмо изх.№ АД-53-413-5/17.01.2022г. дружеството е представило декларация по чл. 194б от Закона за водите /л. 20-22 от делото/, с която е декларирано иззети водни количества от яз. "К." по Разрешително № 0752/14.10.2005 г. в размер на 91 623 744 куб. м. за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г., за които е определило дължима такса в размер на 96 204, 93 лв. при единичен размер на таксата по чл. 12 от Тарифата 0,0015 лв. за куб. м.

Допълнително е представило и информация относно полетите декари, вида на земеделските култури, норми на водопотребление и доставената вода за напояване, както и годишна справка с ежемесечно потребление на отнетите повърхности води от водни обекти за 2021г. /л.24/.

След извършена проверка на информацията по декларацията по чл. 194б от ЗВ и месечните справки е изготвен констативен протокол №СЗ-314 от 09.11.2022г. от главен експерт в дирекция „Контрол“ при БД И., и въз основа на чл. 12 ал. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване по формулата $T = E \times W$, където E е единичния размер на таксата, W е размерът на отнетия годишен воден обем в куб.м. се установява T – такса, в размер на 96 204,93лв. Посочено е, че тази сума не е заплатена от дружеството към 09.11.2022г., същата представлява главница, върху която се дължи и лихва за забава.

Съобразно размера, общо подаденото количество за иззетите повърхностни води и съгласно § 1 от ДР на ЗВ /според който "водовземането" обхваща всички дейности, свързани с отнемане на води от водни обекти/, административният орган е изчислил дължимата такса от "Напоителни системи" ЕАД, ЕИК[ЕИК].

С писмо от 01.12.2022 г. /л. 15 от делото/, дружеството било поканено да заплати доброволно задължението си по чл.194 ал.1 т.1б. "а" от ЗВ, като е посочено, че дължимата такса е начислена на база подадената декларация и справка за пропуснато количество вода, на база чл. 12 ал.1, т. 3 и ал.3 т. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване и на осн. параграф 9, предложение второ от ПЗР на ЗВ, като е указано, че при неспазване на указания срок за плащане ще се предприемат действия за откриване на производство по

установяване на публично държавно вземане и за принудително събиране на дължимите такси. Покана е връчена на дружеството на 05.12.2022г.

Производството е приключило с издаване на оспорения АУПДВ № 37/27.04.2023 г., издаден от директора на БД И., с който по отношение на жалбоподателя е установено задължение в на размер на 96 204, 93 лева (главница) и дължимата лихва в размер на 12 095,90лв. за периода на забава от 16.02.2022г. до 27.04.2023г., както и законната лихва до окончателното погасяване на главницата от датата, следваща датата на издаване на АУПДВ, представляващо такси за разрешено право за водовземане от повърхностни води, съгласно разрешително № 0752/14.10.2005г., продължено с Решение №186/04.07.2012г., издадени от министъра на околната среда и водите за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. от воден обект - язовир "К.". Към датата на издаване на АУПДВ дружеството не е внесло дължимата сума.

АУПДВ бил връчен на жалбоподателя на 28.04.2023г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество същата се явява неоснователна поради следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е АУПДВ №37/27.04.2023 г., издаден от директора на БД И., с който по отношение на жалбоподателя е установено задължение в на размер на 96 204, 93 лева (главница) и дължимата лихва в размер на 12 095,90лв. за периода на забава от 16.02.2022г. до 27.04.2023г., както и законната лихва до окончателното погасяване на главницата от датата, следваща датата на издаване на АУПДВ, представляващо такси за разрешено право за водовземане от повърхностни води, съгласно разрешително № 0752/14.10.2005г., продължено с Решение №186/04.07.2012г., издадени от министъра на околната среда и водите за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. от воден обект - язовир "К.".

Оспореният акт е издаден от компетентен орган - директор на Б. дирекция "И. район", овластен с нормата на чл. 195б, ал. 1 от Закона за водите.

В производството по издаване на акта не са допуснати съществени нарушения на процедурата, които да обосноват отмяната му на това основание. Издаден е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити. Жалбоподателят е надлежно уведомен за започване на производството по съставяне на акта и на същия е предоставена възможност да заяви становище и да ангажира доказателства. Актът е издаден въз основа на направените при проверката констатации, съдържащи се в съставения констативен протокол. Изпратена е покана за доброволно изпълнение на задълженията.

Съгласно чл. 195б от ЗВ, вземанията за незаплатените по реда на чл. 195а, ал. 1 такси по този закон се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл. 16б от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс. Актът се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи: 1. извлечения от сметките, по които постъпват таксите; 2. платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; 3. покана към лицето за доброволно изпълнение; 4. констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението.

В мотивите на акта органът правилно е приел за приложими нормите на чл. 194, ал. 1, т. 1 б. „а“ и, ал. 2 и чл. 194а от Закона за водите и чл. 7, ал. 1 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, съгласно които за

предоставеното право на водоземане от язовир „К.“ "Напоителни системи“ ЕАД дължи такса, която се определя на база отнетия воден обем от язовира, посочен от самото дружество в приложените към декларациите справки.

Язовир „К.“ е включен в Приложение № 1, т. 22, към чл. 13, т. 1 от Закона за водите на комплексните и значими язовири публична държавна собственост. В тази връзка, съгласно чл. 53 от ЗВ, начинът на използване на водите на комплексните и значими язовири по посоченото приложение се определя в годишен и месечни графици, които се утвърждават от министъра на околната среда и водите и са неразделна част от разрешителното за водоземане.

Дължимостта на такса за водоземане въз основа на посочените разпоредби не е спорна между страните по делото. Не е спорен и приложимия по тарифата размер на таксата за водоползване, изчислен към съответното количество вода. Нещо повече – самият жалбоподател в представената декларация е изчислил сам същия размер на такса, посочен и в оспорения АУПДВ. Жалбоподателят обаче счита, че акта не е мотивиран.

При така установените факти по делото и въз основа на приложимите правни норми настоящият състав счита, че с оспорения АУПДВ материалният закон е приложен правилно, а оплакванията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни. Не са основателни и твърденията му за липса на мотиви, доколкото в оспорения акт подробно са посочени правнозначимите факти и същите са подведени под правилните законови норми, а извършената проверка, приключила с КП е такава въз основа на данни, предоставени от самия жалбоподател, поради което не е допуснато нарушение на правото му на защита.

Разпоредбата на чл. 194, ал. 1, т. 1 от ЗВ ясно посочва, че таксата се дължи за водоземане, т. е. значимият факт, при осъществяването на който възниква задължението за заплащане на такса, е вземането на водата от водния обект. В този смисъл е и легалната дефиниция на термина, дадена в § 1, т. 7 от ДР на ЗВ, съгласно която водоземане е всяка дейност, свързана с отнемане на води от водните обекти. Отнесено към процесния случай, това правило означава, че дейността на жалбоподателя по напояване на селскостопански площи, доколкото е свързана с отнемане на води от язовир К., представлява водоземане - основание по чл. 194, ал. 1, т. 1 б. А от ЗВ за възникване на задължението за заплащане на такса по същата разпоредба, чийто размер е изчислен въз основа на количеството отнета за тази дейност вода от язовира. Няма спор по делото /доколкото самият жалбоподател в представената от него декларация и справка сочи конкретното количество/, че посоченото от административния орган количество 91 623 744 кеб.м. е отнето от водния обект- язовир "К." и същото е използвано от жалбоподателя за напоителни нужди. Следователно за него се дължи такса, определена по реда на чл. 11, ал. 1, във вр. с чл. 12, ал. 1 от Тарифата, в посочения от административния орган размер.

В този смисъл е и константната практика на ВАС на РБ - Решение № 8579 от 11.07.2016 г. по адм. д. № 10588/2014 г.; Решение № 7016 от 12.06.2015 г. по адм. д. № 10803/2014 г.; Решение № 3104 от 20.03.2015 г. по адм. д. № 2025/2014 г. и др.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата против него с искане за отмяната му се явява неоснователна и не следва да бъде уважавана.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Напоителни системи“ ЕАД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от изпълнителния директор А. М. , против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 37/27.04.2023 г., издаден от директора на Б. дирекция "И. район" (БД И.)

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: